

Pád Babylonu (Zj 18)

Po tom, ako nám bol v 17. kapitole Babylon odhalený, konečne zaznieva výzva k vyjdeniu z neho, pretože sa priblížil nielen jeho morálny, ale tiež existenčný pád. Pred tým, než bude toto dielo dokonané, sa má v dobe konca odohrať veľké náboženské prebudenie.

„Potom som videl iného anjela, zostupujúceho z neba, ktorý mal veľkú moc, a zem bola osvietená od jeho slávy. A skríkol silne, veľkým hlasom a hovoril: Padol, padol veľký Babylon a stal sa bývaniskom démonov a žalárom každého ducha nečistého a žalárom každého vtáka nečistého a nenávideného, lebo z vína prchlivosti jeho smilstva pili všetky národy, a kráľovia zeme smilnili s ním, a kupci zeme zbohatli z moci jeho buje.” (Zj 18,1-3)

Sláva je symbolom Božieho charakteru (2M 33,18-19;34; Jn 1,14), ktorým bude zaodiaty Boží ľud doby konca. **„No, my všetci odostretou tvárou vzhliadajúc sa v sláve Pánovej s' a v zrkadle meníme sa na ten istý obraz, od slávy v slávu, ako od Ducha Pánovho.”** (2Kor 3,18) Text nám poukazuje na dielo reformácie v čase, kedy bude Babylon na najnižšom stupni morálneho úpadku.

Dielo tohto anjela predstavuje neskorý dážď zasľúbení SZ prorokmi (Joel 2,23.28.30.32; Dn 12,9-10). Vyliatie Ducha Svätého v podobe skorého dažďa sa naplnilo na letnici (Sk 2,17-21) a v závere dejín sa zopakuje s ešte väčšou silou a mocou Ducha. O istote naplnenia tohto zasľúbenia nám vraví Písmo: **„A tedy pozhovejte, bratia, až do príchodu Pánovho. Hľa, roľník očakáva vzácny plod zeme a čaká naň trpezlivo, až dostane včasný a pozdný dážď. Pozhovejte aj vy, upevnite svoje srdcia, lebo sa priblížil príchod Pánov.”** (Jak 5,7-8)

„A počul som iný hlas z neba, ktorý hovoril: Vyjdite z neho, môj ľude, aby ste sa nezúčastnili jeho hriechov a aby ste nedostali z jeho rán. Lebo jeho hriechy dosiahli až do neba, a Boh sa rozpamätal na jeho neprávosti.” (Zj 18,4-5)

Odsúdenie Babylonu prichádza, pretože ho Boh už nedokáže vyličiť, Babylon premárnil poslednú možnosť pokánia: **„Hojili sme Babylon, ale nie je vyhojený; opustite ho, a podme každý do svojej zeme, lebo jeho súd sahá až do neba a je vyzdvihnutý až do najvyšších oblakov.”** (Jer 51,9) Výzva k opusteniu Babylonu už zaznievala ústami starozákonných prorokov (Iz 48,20; Jer 51,6.45; Zach 2,6-7.9) a opäť zaznie skrze ústa Božieho ľudu, aby sa naplnili slová Ježiša: **„a mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohoto ovčince, aj tie musím priviesť a počujú môj hlas a bude jedno stádo a jeden pastier.”** (Jn 10,16) Vtedy sa neviditeľná cirkev Božia stane viditeľnou na celej zemi.

„Odpláťte mu, ako aj on vám platil, a dajte mu dvojnásobne podľa jeho skutkov. Do pohára, do ktorého nalieval, nalejte mu dvojnásobne na koľko sa oslávil a zbujnol, toľko mu dajte múk a žiaľu. Lebo hovorí vo svojom srdci: Sedím kráľovná a nie som vdovou a žiaľu neuvidím nikdy. Preto jedného dňa prídu jeho rany, smrť a žiaľ a hlad, a bude spálený ohňom, lebo je silný Pán Bôh, ktorý ho súdi.” (Zj 18,6-8)

Dvojnásobný diel nám môže pripadať ako nespravodlivý, avšak podľa SZ prvorodený dostal dvojnásobný diel dedičstva. Odplatom smilnici Babylonu bude teda dvojnásobný diel, niet sa čo diviť, keď sa katolícka cirkev nazýva apoštolskou cirkvou, či matkou, ktorá volá ku katolíckej jednote svojich zblúdilých bratov.

Slová Babylonu prezrádzajú absolútne opustenie Boha, úplnú samostatnosť. Smilnica Babylon sa stala vdovou, keď opustila Hospodina, ona však vystatovačne odmieta svoje postavenie. Nečudo, veď v 17. kapitole desiatich kráľov, predstavujúcich politickú moc, vymenila za Hospodina.

Slovami **„žiaľu neuvidím nikdy“** vystatovačne zvoláva, že už viac nepocíti bolesť, hanbu, ktorú zažila v 13. kapitole, keď dostala smrteľnú ranu. Avšak **„rany, smrť a žiaľ a hlad“** poukazujú na padanie 7. posledných rán, kedy príde k jej zničeniu.

„A budú plakať za ním a kvíliť budú nad ním kráľovia zeme, ktorí s ním smilnili a rozkošili v buji, keď budú vidieť dym jeho požiaru stojac zd'aleka pre bázeň jeho múk a budú hovoriť: Beda, beda, veľké mesto, to silné mesto Babylon, že v jednej hodine prišiel jeho súd. Aj kupci zeme budú plakať a žiaľiť nad ním, pretože nikto viac nekúpi ich tovaru, tovaru zlata a striebra a drahého kameňa, periel, kmentu, purpuru, hodvábu, šarlátu a všetlíjakého dreva thvinového, všetlíjakých nádob zo slonovej kosti a všetlíjakého náradia z najdrahšieho dreva, z medi, zo železa a z mramoru a škorice a rozváňajúceho amónu, tymianu a vzácnej masti a libánskeho kadiva, vína a oleja a jemnej múky pšeničnej, pšenice a dobytka a oviec a koní a vozov a otrokov a ľudských duší. A ovocie žiadosti tvojej duše odišlo od teba, i všetko tučné a nádherné zhytnulo a bolo odňaté od teba, a už toho viac nikdy nenajdeš. Kupci s tými vecami, ktorí boli zbohatli z neho, budú stáť zd'aleka pre bázeň jeho múk plačúc a žalostiac a budú hovoriť: Beda, beda, to veľké mesto, ktoré bolo odiate kmentom, purpurou a šarlátom a bolo pokryté zlatom a drahým kamením a perlami, že v jednej hodine je spustošené také veľké bohatstvo. A všetci kormidelníci a všetci, ktorí sa plavia na lodiach, a plavci a všetci, ktorí robia na mori, budú stáť zd'aleka a budú kričať, keď budú vidieť dym jeho požiaru a budú hovoriť: Kde ktoré mesto bolo kedy podobné tomu veľkému mestu?! A sypali prach na svoje hlavy a kričali, plakali, žiaľili a hovorili: Beda, beda, to veľké mesto, v ktorom zbohatli všetci, ktorí mali lode na mori, z jeho drahocennosti, že tak v jednej hodine spustlo!“ (Zj 18,9-19)

Ján cituje pomerne rozsiahlu časť Ezechiela (Ez 26,16-21; 27,17-36), kde zmluvní partneri Tíru plačú nad jeho záhubou. Teda nie len Babylon, ale aj Tírus slúži k predobrazu úpadku Babylonu doby konca.

Ezechiel opisuje kráľa Tíru ako symbol satana, ktorý má ambície byť ako Boh. Tak ako kráľ Tíru riadi svoju ríšu, i satan riadi Babylon. Často zabúdame na to, že nie politici ani náboženský predstavitelia stoja za udalosťami svetových dejín, ale mocnosti a sily presahujúce naše chápanie. „Lebo nie je nám zápasit' s krvou a s telom, ale s kniežatstvami, mocnosťami, so svetovládcami temnosti tohoto veku, s duchovnými mocami zlosti v ponebeských oblastiach.“ (Ef 6,12)

Zmluvnými partnermi Babylonu sú tri postavy: „**kráľovia, kupci a moreplavci**“ (Zj 18,9.11.17)

- **králi** – zástupcovia politickej moci
- **kupci** – predstavitelia ekonomickej moci
- **moreplavci** – organizácie a inštitúcie predstavujúce svetskú moc

Babylonu neutekajú na pomoc, pretože majú strach (Zj 18,15). To znamená, že spojenie s ním bolo len kvôli zisku (Zj 18,11), preto riskovať život zaň nebudú.

„Vesel' sa nad ním nebo, i vy svätí a apoštolovia a proroci, pretože Boh vykonal váš súd na ňom. A jeden silný anjel zodvihol kameň ako veľký žernov a hodil ho do mora a povedal: Tak prudko bude zvrhnutý Babylon, to veľké mesto, a viacej sa nikdy nenájde. A nikdy viacej sa nepočuje v tebe hlas harfeníkov a iných hudobníkov, pískačov a trubačov. A viac nikdy sa nenájde v tebe nijaký remeselník nijakého remesla, ani sa viacej nepočuje v tebe hukot mlyna, ani už nikdy viac nezasvieti v tebe svetlo sviece, ani sa viacej nepočuje v tebe hlas ženícha a nevesty, pretože tvoji kupci boli veľ'možmi zeme, pretože tvojimi čary zvedené boli do bludu všetky národy. A našla sa v ňom krv prorokov a svätých a všetkých pobitých na zemi.“ (Zj 18,20-24)

I tento text Ján poskladal z textov Starého zákona (Iz 24,8; Jer 25,10; 51,47-48.63-64; Ez 26,13) Slovo „**čary**“ (farmakeia) je odkazom na prax pohanských neviestok v chrámoch, ktoré svojim zákazníkom dávali do vína narkotiká, aby ich omámili a rozvášnili.

Nezabúdajme preto, že náš pobyt vo svete je iba dočasný a preto by sme k nemu nemali prirásť. Majme sa preto na pozore pred duchovnými narkotikami v podobe lacnej milosti,

výziev o pokoji a zaslúbeniam o pozemskom tisícročnom kráľovstve blahobytu a pokoja.
Nech je náš pohľad upriamený na nebeský Jeruzalem, skadiaľ i očakávame svojho Spasiteľa.